

ПРОТОКОЛ

№ 180

гр. Пазарджик, 28.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александър Люб. Александров

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
и прокурора Г. Хр. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Александър Люб. Александров
Частно наказателно дело № 20225200200181 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 15:21 часа се явиха:

Осъденият **И.С.И.**, редовно призован, се явява лично. За него се явява
адв. К.Р. – редовно упълномощена.

За Затвора – Пазарджик се явява мл. юрк. Р. - надлежно упълномощен с
пълномощно № Л-1535/10.11.2020 г., подписано от Началника на Затвора -
Ст. Комисар В.К..

За ОП Пазарджик се явява прокурор К..

ОСЪД. И.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Р.: Да се даде ход на делото.

МЛ. ЮРК. Р.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Сне се самоличността на осъдения, както следва:

И.С.И. - роден на ***** г. в с. В., живущ в същото село, общ С., обл.
П., български гражданин, разведен, с основно образование, осъждан, ЕГН
*****.

Съдът разясни на страните правото им на отвод.

Не постъпиха искания за отвод.

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

ПРОЧЕТЕ се молбата на осъдения И. и становището на Началника на
Затвора В.К., както и психологическото становище.

МЛ. ЮРК. Р.: Оспорвам исковата претенция. Поддържаме становището. Нямаме други доказателствени искания. Да се приемат представените доказателства. Прилагам и моля да приемете справка за правното му положение към днешна дата, като остатъкът е 1 година, 7 месеца и 9 дни.

ОСЪД. И.: Поддържам молбата си за УПО. Да се приемат доказателствата.

АДВ. Р.: Поддържам молбата. Считам, че И. отговаря на условията за условно предсрочно освобождаване. Няма да сочим доказателства. Да се приемат тези, които са приложени.

ПРОКУРОР: Не възразявам да се приемат приложените с молбата и становището писмени доказателства, както и днес представената справка за остатъка на осъдения с днешна дата. Няма да соча други доказателства.

Съдът намира, че ще следва да се приеме справката за изтърпяното наказание на осъдения от Затвора - гр. Пазарджик към днешна дата, както и приложените с молбата на осъдения становище на Началника на Затвора, психологическо становище от инспектор - психолог при Затвора, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените с молбата на осъдения становище на началника на Затвора, психологическото становище за осъдения и днес представената справка от Началника на Затвора за правното му положение, както и Пълномощно за упълномощаването на мл. юрк. Р..

ПРОЧИТА досието на осъдения **И.**

ОСЪД. И. : Поддържам молбата си. Няма да соча други доказателства.

АДВ. Р.:

МЛ. ЮРК. Р.: Други доказателства няма да соча.

ПРОКУРОР: Няма да соча други доказателства.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

МЛ. ЮРК. Р.: Уважаеми г-н Председател, лишеният от свобода И.С.И. е осъден на 6 години „лишаване от свобода“. Фактически е изтърпял 3 години 8 месеца и 25 дни, от работа 7 месеца и 26 дни. Началото на наказанието, което е едно общо наказание, търпи от 04.12.2019 г. Лишеният от свобода е постъпил в Затвора – Пазарджик, при което е изготвена първоначална оценка

и експертиза на риска по скалата на ОЕйСис, според която е в средна степен от риск – 43 точки. По отношение на престъпленията, за които е осъден, лишеният от свобода е представил оневинителна защитна позиция, като прехвърля вината върху една от пострадалите – фактически сестра му. С оглед личностните особености на лишения от свобода, са констатирани дефицити по плана на присъдата му. Като приоритет са били заложени цели и задачи за подобряване уменията за мислене и формиране на самокритичност. С оглед резултатите от оценката на правонарушителя, личностните му особености и плана на присъдата, бяха заложени задачи, свързани с повишаване на самокритичността, създаване на убеждения за неприкосновеност на човешката личност и ориентиране на мисленето му в правилна насока. За показване на примерно поведение е бил награждаван 5 пъти с награда „домашен отпуск“. От изложеното до момента е видно, че от работата с лишения от свобода И.И. са постигнати добри резултати. Положителните промени са по отношение на уменията за мислене. Все още обаче има какво да се желае спрямо правонарушението. Продължава да представя оневинителни самозащити, като прехвърля вината върху едната от жертвите – в случая сестра му – като твърди, че след развода е живяла в дома му и постоянно го провокирала. Всичко това не кореспондира с изложението и мотивите на присъдата, но и недвусмислено показва, че все още има какво да се желае, а целите на наказанието не са постигнати. При преодоляване на описаната все още дефицитна зона и затвърждаване на постигнатото положение, е планирано изготвяне на предложение за условно предсрочно освобождаване през втората половина на 2022 година, тъй като към момента лишеният от свобода не дал достатъчно доказателства за трайно поправяне и превъзпитаване, поради което становището на Началника на затвора е И.С.И. да не бъде условно предсрочно освободен.

ПРОКУРОР: Уважаеми г-н Председател, моля да постановите Вашия съд акт съобразно предложението на затворническата администрация.

АДВ. Р.: Уважаеми г-н Председател, лишеният от свобода И. има остатък от присъдата си 1 година, 7 месеца и 28 дни, изчислени към 12.04.2022 г., когато сме подали молбата. Видно от становището в дисциплинарно отношение, поведението му към момента е безупречно. Същият не е уличен в нарушение и не е наказван. За показване на примерно

поведение и положително отношение към труда до момента е награждаван 6 пъти, като включваме и последната награда, която беше в края на миналата седмица, преди празниците.

Режимът му е заменен, като е започнал от СТРОГ, а в момента е в общежитие от открит тип. Също така дава положителна промяна за поправянето си. Пише, че е носител на минимален риск. Не са регистрирани проблеми със справянето и самоконтрола. Показал е завидни трудови навици. Работи без прекъсване и се справя с възложените му задачи. Също така пише, че няма агресия. Агресията му е овладяна и липсват каквито и да било данни, че ще е така на свобода. Обаче аз също считам, че липсват данни за обратното, защото 6 пъти вече е излизал в „домашен отпуск“, няма конфликти. Вижда се със семейството си, няма противоправно поведение, връща се в указаното време, така че считам, че има данни в обратния смисъл.

Също така в становището пише, че по негови думи, той се среща и е в добри отношения с жертвите на престъплението, за които е осъден – майка му и сестра му, като също пише, че липсват категорични данни за това, освен неговото твърдение. Контрааргументът ми е, че в този смисъл няма каквито и да е пък данни, които да опровергават това твърдение. Даже напротив. При излизането си той гостува на семейството си, така че в този смисъл считам, че това подкрепя неговото твърдение. Неговите членове на семейството също го подкрепят и финансово.

Друго нещо, което е написано в становището е, че този човек се е грижил 20 години след развода си сам за децата си. Това мисля, че също е част от положителната му характеристика.

Всъщност 4 от страниците на становището говорят за положителната промяна на лишения от свобода и лично аз останах много учудена накрая, когато прочетох, че е дадено предписание всъщност да не бъде освободен условно предсрочно. Считам, че отговаря и на двете условия – както изтърпения срок на наказанието, така и е видно, че е човек с положителна промяна. Моля в този смисъл да уважите молбата му.

МЛ. ЮРК. Р. (реплика): Въпреки положителното становище като цяло, описано по отношение на пребиваването на лишения от свобода И.И. в Затвора – Пазарджик, този проблем, който съществува с неосъзнаване на вината и заемане на самозащитна позиция, показва, че отгук нататък той до

момента, след като не си осъзнава вината, не може да се поправи, да тръгне да се поправя и да бъде превъзпитан, което е фундамента на целите на наказанието – фактически те не са изпълнени и само поради тази причина, която е основна, е възпрепятствано условното му предсрочно освобождаване. Въпреки това е заложено като позиция, до няколко месеца – буквално до 2-3 месеца, да бъде предложен за условно предсрочно освобождаване, ако продължат положителните промени по отношение на осъзнаването на вината, а оттам и стъпките за поправяне ще са по-лесни, защото той самият има нагласа, но трябва да разбере, че тази присъда е реално свързана с неговото поведение, което към момента той все още не осъзнава.

АДВ. Р. (дуплика): Всъщност Вие сте дали становище, че той е дал поводи за поправянето си. Всичко това, което е написано: - че има минимален риск; - че не е агресивен; - цялото му поведение; - работата му вътре - това, че има безупречно поведение и награди и всъщност така започва и становището. Той е влязъл за излежаване на наказание и сте отчели, че почти няма риск, минимален е рискът, за да считаме, че ако лицето е в обществото, би извършило нещо отново. Много минимален е рискът – това е Вашето становище, така че считам, че това са данни за неговото поправяне. Също така скалата, която сте дали като размер.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на осъдения **И.:** В моя полза мога да кажа, че когато началниците са ми казали нещо и горе и големият началник също, съм го работил – година и половина. Каквото са ми казали, съм го работил. Лично той ми е свалил режима и се е подписал, аз съм бил с добро поведение и съм работил в с. Драгор година и половина. Няма никакви основания да не ме пуснат. 5 пъти си ходя в отпуск. Ходя си редовно при майка ми, при внучетата ми. Аз нямам никакви лоши намерения към моите родители. Плюс това съм награден с отпуск и си отивам. Връщам се от отпуск и не съм бил нито пиан, нито нищо. Нямам наказания като някои други момчета, които ги хващат с алкохол, телефони или други щуротии. Аз през тези години, които съм работил, нямам нито едно вписано наказание, никакво нарушение нямам. Имам награди. Отивам си у дома при майка ми, при внучетата ми – виждам си ги. Нямам никакви проблеми. Нормално си идвам, с 1 час по-рано, трезвен. Винаги ми проверяват багажа за алкохол. Нямам никакви наказания. Мисля, че съм си вземал поука.

МЛ. ЮРК. Р. (реплика): Казаното в становището, което е изписано от инспектор „Социална дейност“ и се подкрепя от началника, също се подкрепя и от психолога на затвора, който е наблюдаващ психолог на лишения от свобода и там много ясно е посочено, че И. все още смята наказанието за прекомерно завишено и несправедливо. Това не е осъзнаване.

ПОСЛЕДНА ДУМА на осъдения **И.:** Аз възразявам за това, защото пак повтарям - не виждам никакъв смисъл да не ме пуснат, защото тези награди съм си ги заслужил и съм работил. И с цивилни хора работя година и половина навън и нямам никакви нарушения. Тези награди съм си ги заслужил с добро отношение към началниците, миналата седмица за Великден пак ме пуснаха в отпуск. Извадил съм си поука. Ако може да бъде условно предсрочно освободен.

Съдът се оттегли на съвещание, след което произнесе определението си, което бе обявено на страните, като им се разясниха сроковете за обжалване и протест.

Производството е по чл. 440, във връзка с чл. 437, ал. 2 от НПК, във връзка с чл. 70 от НК.

Образувано е по повод молба от осъдения И. и приложено становище от Началника на Затвора - град Пазарджик.

В съдебно заседание упълномощения от началникът на Затвора – мл. юрк. Р. изразява становище, че молбата на осъдения И. е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Защитникът на лишения от свобода счита, че последният е дал доказателства за своето поправяне, поради което по отношение на същия са налице предпоставките на чл. 70, ал. 1 от НК.

Прокурорът излага доводи, че не са налице предпоставките на чл. 70, ал. 1, т. 1 от НК - осъденият е изтърпял фактически повече от 1/2 от наложеното му наказание и с примерно поведение да е дал доказателства за своето поправяне.

Осъденият **И.** поддържа молбата си.

Съдът като обсъди доводите на страните и приложените по делото писмени доказателства намира, че молбата на осъдения **И.** е неоснователна и следва да се остави без уважение по следните съображения:

Със Споразумение № 74/03.04.2017 г. по НОХД № 486/2017 г. на РС - П. се признава за виновен в това, че:

- на 09/10.01.2017 г. е извършил престъпление по чл. 296 ал. 1, вр. чл. 54 от НК и е осъден на 4 м. „лишаване от свобода“;
- на 09/10.01.2017 г. е извършил престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 54 от НК и е осъден на 5 м. „лишаване от свобода“.

На осн. чл. 23 ал. 1 от НК определя едно общо наказание в размер на 5 м. „лишаване от свобода“.

На осн. чл. 66 ал. 1 от НК отлага изпълнението на наказанието за срок от 3 г.

С Присъда № 6/15.02.2019 г. по НОХД № 846/2018 на Окръжен съд Пазарджик, изменена с Решение №118/20.06.2019 г. по ЧНД №162/2019 г. на Апелативен съд Пловдив, същият е признат за виновен в това че:

- на 28.03.2018 г. в с. В., обл. П. се е заканил с убийство на Величка Добрева, с думи и действия, като и е нанесъл удари с юмруци и ритници по главата и тялото, като това е възбудило основателен страх за осъществяването му, поради което и на осн. чл. 144 ал. 3 от НК е осъден на 2 г. „лишаване от свобода“;

- на 28.03.2018 г. в с. В., обл. П. се е заканил с убийство на Р.Д., с думи и действия, като и е нанесъл удари с юмруци и ритници по главата и тялото, като това е възбудило основателен страх за осъществяването му, поради което и на осн. чл. 144, ал. 3 от НК е осъден на 2 г. „лишаване от свобода“;
- на 28.03.2018 г. в с. В., обл. П., чрез нанасяне на удари с юмрук в областта на лицето е причинил средна телесна повреда на майка си Р.Д., поради което и на осн. чл. 131у ал. 1, т. 3, вр. чл. 129, ал. 2 от НК е осъден на 6 г. „лишаване от свобода“.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК определя и налага едно общо наказание в размер на 6 години „лишаване от свобода“.

На осн. чл. 59, ал. 1 от ЗИНЗС зачита предварително задържане от 28.03.2018 г. до 29.07.2019 г. - общо 1 г. 4 м. и 1 ден.

На осн чл. 68 ал. 1 от НК постановява да изтърпи изцяло и отделно наказанието в размер на 5 м. „лишаване от свобода“, постановено със

Споразумение № 74/03.04.2017 г. по НОХД № 486/2017 г. на РС - П..
Изтърпяно от 29.07.2019 г. до 04.12.2019 г.

От 04.12.2019 г. търпи общото наказание в размер на 6 г. „лишаване от свобода“, наложено с Присъда № 6/15.02.2019 г. по НОХД № 846/2018 на Окръжен съд Пазарджик, изменена с Решение № 118/20.06.2019 г. по ЧНД № 162/2019 г. на Апелативен съд Пловдив.

Към 12.04.2022 г. осъдения И. фактически е изтърпял 3 години 8 месеца и 9 дни, от работа 7 месеца и 23 дни или общо 4 години 4 месеца и 2 дни.

Остатък за изтърпяване на наказанието към тази дата е **1 година 7 месеца и 28 дни.**

Към датата на днешното съдебно заседание остатъкът за изтърпяване на наказанието е **1 година 7 месеца и 9 дни.**

В приложеното към настоящото дело становище на Началника на затвора Пазарджик се сочи по отношение на осъдения И., че от изготвената първоначална оценка на правонарушителя, същият е преценен като носител на среден риск от рецидив - 43 т. по скалата на ОЕйСис. Като зони на нужди са изведени тези касаещи настоящото правонарушение, взаимоотношенията и уменията за мислене.

Сочи се в становището, че по отношение на престъпленията за които е осъден, лишеният от свобода е представлял оневинителни самозащити, като е прехвърлял вината върху една от пострадалите - сестра му, заявявайки, че след развода си живее в домът му и постоянно го провокира. Твърдял е още, че по отношение на майка му - втората жертва на престъплението е „нагласен“ и няма съпричастие. По този повод се посочва, че активно е работено по осъзнаване на опасния характер на извършеното правонарушение, уязвимостта на жертвите и отношението към извършеното деяние.

Според депозираното становище, осъденият И. е преценен първоначално като носител на по - скоро нисък риск от сериозни вреди по време на пенитенциарното третиране към почти всички категории лица.

В становището си Началникът на Затвора - Пазарджик посочва, че друга важна задача била поддържането и развиването на трудовите му навици. Соци се в тази връзка, че още в самото начало на престоя си в ЗООТ бил мотивиран

и включен в трудов процес, като по негова молба и със заповед на началника на затвора бил назначен като общ работник на външен работен обект, първоначално към фирма „Информационни носители“, а в последствие към фирма „М.М.М.“, където показал завидни трудови навици.

В дисциплинарно отношение поведението му до момента е определено като безупречно. Не е уличаван в нарушения и не е наказван. За показано примерно поведение и положително отношение към труда до момента е награждаван 5 пъти с награда „Домашен отпуск“.

Посочва се в становището, че цялостното поведение на осъдения, ориентирано към внасяне на положителни корекции, дало очакваните резултати в направената преоценка на риска от рецидив и сериозни вреди с отчетен спад от 8 точки по скалата на ОЕйСис, от 43 на 31 т. Понижението касаело значими сфери като начина на живот и обкръжението и уменията за мислене.

В депозираното становище началника на затвора изрична е акцентирал върху факта, че според експертна психологическа оценка лишеният от свобода притежава балансирана самооценка и добро ниво на социална адаптация. Отчетени са присъстващ егоцентризъм, засилено чувство на себеуважение и нарцисизъм, както и занижена самокритичност. В тази връзка е посочено, че в конфликтни ситуации е реактивен, ставал раздразнителен и обидчив като агресията при него присъствала в латентна форма, която в условията на пенитенциарна изолация е овладяна, но липсвали достоверни данни дали това е така в условията на свобода, при липса на стопиращото действие на затвора и съпътстващите го ограничения.

Според становището на началника на затвора, от изложеното до момента било видно, че в работата с осъдения И.С.И. са постигнати добри резултати по отношение на уменията за мислене, емоционалните проблеми и начина живот и обкръжението.

Същевременно се посочва, че все още има какво да се желае по отношение на отношението на осъдения И. спрямо правонарушението. В тази връзка се посочва, че същият продължава да представя оневинителни самозащити, като прехвърлял вината върху една от жертвите на престъплението му - сестра му, като твърди, че след развода ѝ живяла в домът му и постоянно го провокирала. По отношение на майка му - втората жертва

на престъплението му - заявявал, че е „нагласен“ и няма съпричастие в случая. Всичко това показвало, че все още има какво да се желае, а целите на наказанието не са постигнати.

Становището на началника на затвора се подкрепя изцяло от психологическото становище, изготвено за лишения от свобода И..

С оглед гореизложеното и предвид липсата на осъзната вина и прехвърлянето на същата по отношение на една от жертвите на извършеното от него престъпно посегателство, не сочат за постигнат поправителен ефект, визиран в разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от НК. Съдът отчете и изложеното в експертната оценка на актуалното психично и емоционално състояние и отчетените като проблемно зони, които подлежат на допълнително въздействие, свързани с овладяването на гнева каквито са импулсивните решения и склонността да разрежда по афективен път, който факт сам по себе си говори за все още неосъзната необходимост от промяна в избора на поведение.

Изложеното мотивира съда да приеме за неоснователни доводите на защитника за това, че лишеният от свобода в пълна степен е дал доказателства за своето поправяне, поради което била налице хипотезата на чл. 70, ал. 1 от НК. Посочените проблемни зони, свързани с необходимостта от допълнителна корекционна работа по овладяването на гнева в конфликтни ситуации от страна на лишеният от свобода, компрометират тезата на защитата. Съгласно чл. 439а от НПК доказателства за поправяне на осъдения са всички обстоятелства, сочещи за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието, но също така източник на такива е и оценката на осъдения по чл. 155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата както и всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на лишаването му от свобода. В този смисъл спазването на дисциплината и положителното отношение към труда не следва да се приемат като единствен критерий за това дали е постигната целта на наказанието да поправи и превъзпита осъденото лице към спазване на закона и добрите нрави.

Съобразявайки събрания и проверен доказателствен материал по делото, съдът стигна до извода, че въпреки наличието на множество позитиви в поведението на осъденият И., същият все още не е дал доказателства за

своето поправяне и не е налице настъпила трайна и необратима положителна промяна у него по време на изтърпяване на наказанието, предвид което не следва да бъде допуснато условното му предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения **И.С.И.** роден на ***** г. в с. В., живущ в същото село, общ. С., обл. П., български гражданин, неженен, с основно образование, осъждан, ЕГН *****, за предсрочно условно освобождаване от остатъка на наказанието в размер на **1 година 7 месеца и 9 дни** от определеното му едно общо най-тежко наказание в размер на 6 г. „лишаване от свобода“, наложено с Присъда № 6/15.02.2019 г. по НОХД № 846/2018 г. на Окръжен съд - Пазарджик, изменена с Решение № 118/20.06.2019 г. по ЧНД № 162/2019 г. на Апелативен съд - Пловдив.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на Затвора - град Пазарджик.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред Пловдивският апелативен съд.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 16:15 часа.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____